

Lélekzet

Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2016/4. szám - Tanérvnyitó

„De nehéz az iskolatáska!”

„De nehéz az iskolatáska” – sóhajtozunk ezekben a napokban. De vajon van-e minden gyermeknek? És ha van, meg tudják-e a szülők tölteni? Az Ökumenikus Segélyszervezet akciót indított: „Töltsünk meg együtt ezer iskolatászkát! Te is adj esélyt arra, hogy ne induljanak hátrányból iskolakezdekskor! Segíts! Segítsen Ön is!”

Segélyszervezetünk akciója – a segítségnyújtás mellett – arra készíthet bennünket, hogy megvizsgáljuk, vajon a mindennapokban mi is van abban a „táskában”, amit mi cipelünk? Új kihívások és lehetőségek? Vagy régóta vonszolt, megkövesedett, betokozódott érzések, félelmek, aggodalmak?

„Nagyon sok gondom-bajom van, elegendem van a gondjaimból, bajaimból, nyomorúságból! Néha alig bírom elviselni, olyan céltalannak, reménytelennek, kilátástalannak tűnik minden. Az Istenhez és az emberekhez való viszonyom egyaránt. Az élet terhe maga alá gyűr. Az utolsó erőm is elfogy – mondjuk és halljuk nap mint nap.

Gond – gondoskodás – gondviselés. Egy tőről fakadó szavak, más-más tartalommal.

A Gondviselés – ahogy a Magyar Katolikus

Lexikon fogalmaz – „Isten tudatos, tervszerű tevékenysége, amellyel a teremtett világot és benne az embert az általa meghatározott természetfölötti cél felé vezeti”.

Szeptember első hetének igéje Péter első levelének 5. fejezetéből a 7. vers. „Minden gondotokat öreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” Ez Péter tanácsa.

Hisszük-e, hogy van, aki számon tart bennünket, odaszegődik mellénk, gondoskodik rólunk? Nem kérdez, nem faggat, nem vádol – csak segít. Kételkedünk. Ledobhatjuk a terheinket? Odaadhatjuk őket neki? Vagy ragaszkodjunk hozzájuk, már úgyszólván hozzájuk nőttek? Neki gondja van ránk, ő a Gondviselő.

Csodálkozunk. Istennek gondja van?

Igen! Isten gondja mi vagyunk.

Nehéz az iskolatáska vagy üres? Az életünk iskolatáskája gondokkal teli?

A szeretet és az Istenbe vetett bizalom segít. „Táskánk” könnyűvé válik, mert megtelik mindennel, amire szükségünk van.

Kis János

Ki dolgát mind az Úrra hagyja, És benne bízik szüntelen, Azt ő megőrzi és megtartja Sok földi bajban, ínségben. Aki az Úrban bízva jár, Homokra az nem épít már.

Segít-e, mondd, ha gondba veszve Feltör a sóhaj és a jaj, S úgy talál minket reggel, este? Elmúlik tőle tán a baj? Míg panaszt ejt a szenvedő, Bánata, terhe egyre nő.

Jobb nekünk bízva csendben lenni, Hogy szívünk békén várja meg, Mit a bölcs Isten készül tenni, Míg üdvös terve végbemegy. Aki megvál-

tott bűn alól, Mi áldás nekünk, tudja jól.

Szent keze int, ha itt az óra, Hogy öröm váltson bánatot, Mert véget érhet már a próba, Ha benne hűnek láthatott. Hozzánk hajol, nem késik el, Atyai karja átölel.

Járj Isten útján hű munkában, Mondj imádságot, éneket! Egyedül benne bízzál bátran, Megújul akkor életed. Ki benne bízik boldogan, Arra az Úrnak gondja van.

Evangélikus Énekeskönyv, 331. ének

Gyülekezetünket érintő lelkésszentelések

Répcelak, július 23.

Mesze van tőlünk a közel háromezer lakosú Répcelak: Vas megyében, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület területén. Általánosságban szikvíz- és patronüzeme, sajtgyára kapcsán lehet ismerős az átlag magyar állampolgár számára.

A kisváros templomában szentelték lelkésszé július 23-án *Németh Mihályt*, aki hatodéves teológusként az elmúlt tanévben a mi gyülekezetünkben szolgált.

Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke végezte a szertartást. Az alkalmon Pál apostolnak az Efézusbeliekhez írt leveléből idézett: „*Isten méltat minket arra, hogy üdvözítő igéjét rajtunk keresztül megszólaltassa.*” (Ef 4,1–2).

A répcelaki kórus énekeskönyvünk ismert szép énekeivel adott hangulati aláfestést az alkalomhoz. Az úrvacsoraosztásban már az új lelkész is részt vett.

Az istentiszteletet követően a művelődési otthonban volt fogadás, vendéglátás. Többen köszöntötték a felszentelt fiatal lelkészt. Az Evangélikus Hittudományi Egyetem részéről *dr. Szentpétery Péter* professzor kért szót. *Verasztó János* helyi lelkész felidézte azt a mozzanatot, amikor a szomszédos Csánig gyülekezetében csak Mihály és nagymamája jelentek meg a szórványgyülekezet istentiszteletén. Az iskolás évekre emlékeztek Mihály tanárai, felidézve hajdani tanítványuk tehetségét, szorgalmát. A kecskeméti gyülekezet ajándékát – egy be kötött, névre szóló, magyarázatokkal ellátott Szentírást – *Kis János* lelkész és *Krett György* felügyelő adta át. A volt polgármester, *dr. Németh Kálmán* pedig a vendégeket ajándékozta meg egy Répcelakról szóló könyvvel.

Németh Mihály a Somogy megyei Ecsenyben kezdi meg hivatása gyakorlását.

Kecskemét, augusztus 27.

Egy gyülekezet számára ünnep, ha egy, a közösségből indul fiatal lelkésszé avatására készülhet. Ilyen ünnep volt számunkra augusztus 27-én *Zahorecz Pál* lelkésszé szentelése templomunkban.

Jelen voltak Pál családtagjai, az Evangélikus Hittudományi Egyetem több oktatója és diákja, a hatodéves gyakorlatnak helyet adó maglódi, az elindító kecskeméti, valamint a lelkészi hivatás jövőjéről helyszínül szolgáló tótkomlói gyülekezet lelkészei és tagjai.

Evangélikus himnuszunk, az *Erős vár a mi Istenünk* kezdetű ének elhangzását követően *Gáncs Péter* püspök, *dr. Csepregi Zoltán* teológiai tanár és *Kis János* igazgató lelkész végezte a felszentelés szertartását.

Igehirdetését a püspök a meghívón olvasható, a felszentelés előtt álló lelkész által választott ígére építette: „*Mert még egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik. Az én igaz emberem pedig hitből fog élni, és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelkem. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitői, hogy életet nyerjünk.*” (Zsid 10,37–39).

Gáncs Péter hangsúlyozta: akire tekintve nem szabad meghátrálni, az Jézus Krisztus. Reá tekintve, vele kell élni, lelkészként pedig vezetni a rábízott közösséget. Az igehirdetés méltatta Zahorecz Pál hitét, akaraterét, sokoldalúságát, mely cserkésziszti munkájában is megnyilvánul.

A prédikációt követően Zahorecz Pál letette a lelkészi esküt és áldást kapott a jelenlévő lelkészekről. Ezt követően együtt szolgáltatták ki a gyülekezetnek az úrvacsorát Gáncs Péter püspökkel és Kis János lelkésszel.

Végezetül köszöntések hangzottak el az egyházkerület, a teológia, a maglódi és a tótkomlói gyülekezetek részéről. A kecske-

méti gyülekezet áldó üzenetét Kis János lelkész közvetítette, majd *Krett György* felügyelővel átadták a gyülekezet ajándékát, egy faksimile vizsolyi Bibliát.

Az alkalmon zenei élményt jelentett az *iff. Laczkó János* vezette *Kecskeméti Cantus Nobilis Kórus*, valamint a maglódi *Magdala* kórus szolgálata.

A nap emlékére a család ajándékként templomunkba új perselyek kerültek.

Az ünnepséget követő szeretetvendégségre a mostanra elkészült, megújult burkolatú templomudvaron került sor.

Károlyfalvi József

Bemutakozás

Szeretettel köszöntök minden kedves olvasót! Hegedüs Gábornak hívnak, és huszonegy éves vagyok. Somogy megye szívében, Kaposváron születtem, ott nőttem fel és a kaposvári evangélikus gyülekezetben nevelkedtem. Egy sváb gyökerű evangélikus családból származom, ezért születésem óta evangélikus nevelésben részesültem, és így életemnek mindig fontos része volt a hit és az Istennel való kapcsolat.

Az az elhatározás, hogy lelkész szeretnék lenni, rengeteg közösség és személy hatására született meg bennem. Ezért is lett egyik legmeghatározóbb pontja az életemnek, hogy Kaposváron tizenkét évig egy református iskolába jártam, és ez lehetőséget biztosított az evangélikus hittan tanulására is. Így találkoztam kicsi koromtól kezdve tizennyolc éves koromig heti rendszerességgel gyülekeztünk akkori lelkészével, *Szemerei Jánossal*. Az ő személye az évek során rengeteg formált rajtam, és érdeklődést ébresztett bennem a lelkészi hivatás felé. Tovább mélyítette ezt az érzést a Kaposváron tanult hatodévesek, ott szolgált fiatal lelkészek személye is, így például *Deák László*, *Sághy Balázs*, *Zsíros Lilla*, *Zsíros András* és *Pongrácz Máté* jelenléte a gyülekezetben. Utolsó hatodévesünk, Máté, aki most már gyülekezetünk lelkésze, különösen fontos szerepet játszott döntésemben, ugyanis ő készített fel a teológiára, s máig hozzá fordulok, ha kétegyeim vagy kérdéseim vannak e szép hivatással kapcsolatban.

Mindezek ellenére nem volt egyszerű a dön-

tés, ugyanis nyolc évig egy szintársulat tagja voltam, és ennek hatására éppannyira szerettem volna színész lenni, mint amennyire lelkész. Az Úristen azonban egy hozzám közel álló személy közreműködésén keresztül segített a döntésemben, így mára már teljes szívemből az a vágyam, hogy egyszer lelkész lehessenek.

Nagyon régóta vártam már, hogy elérkezzen a hatodév, hogy végre ne csak az iskolapad-ból ismerhessem meg, hogyan is kell majd lelkésznek lenni. Egyetemi évem alatt is mindig kerestem a lehetőséget, hogy gyakorlati tapasztalatokra tegyek szert. Így jutottam el hitoktatóként és gyülekezeti munkatársként Domonyba és Újpestre. Önkéntesként, később szervezőként a Szélerőzsa országos evangélikus ifjúsági találkozóra, missziós munkatársként a Közös Pont fesztiválmiszióba, és táboroztatóként megannyi ifjúsági táborba. Valamint mindig szívesen jelentkeztem egyházmegyénkben, amikor lelkészeink vasárnapi istentiszteleteken helyettesítéshez kértek segítséget. Mégis úgy hiszem, most érkezett el az az idő életemben, amikor is *Kis János*, *Hulej Enikő* segítségével, a kecskeméti evangélikus gyülekezet tagjai között valóban megtanulhatom, mit is jelent lelkésznek lenni. Hálás vagyok ezért Istennek, hogy ide vezette utamat, és hálás vagyok gyülekezetnek és lelkészeinek, hogy mindezt lehetővé tették számomra, és hogy ilyen nagy szeretetben fogadtak!

Isten áldását kívánom a gyülekezet életére!

Hegedüs Gábor

Konfirmandus tábor

Töserdő, június 20–24.

Idén is megrendezésre került konfirmandus táborunk Töserdőn. Az ötnapos alkalmon az idén konfirmáltak közül nyolcan vettünk részt kísérőinkkel, *Enikő* néni-vel, *János* bácsival és *Misi* bácsival.

Hétfőn reggel még csak tízen, utánfutóval és jókedvvel felszerelve vágtunk neki az útnak. Miután kipakoltunk, izgalmas feladattal néztünk szembe: fel kellett építenünk egy sátrat, amelyben a meccseket néztünk (akkor zajlott a labdarúgó Európa-bajnokság) – és ahová bemenekültünk a szünyogok elől.

A téma a Tízparancsolat volt. A napirendünk a következőképpen alakult: reggeli, áhítat, minden nap egy témához kapcsolódó igei alkalom, strand, ebéd, vacsora, igei alkalom a tábortűz körül, meccsnézés, alvás.

Minden nap volt két naposunk, akik segítettek a reggeli és a vacsora feltalálásánál és ők mosogattak.

A második napra teljes lett a csapat, megérkezett a mi „világutazónk”, a külföldről hazaérkező *Laura*. Így keddtől teljes lét-

számmal élvezhettük a strandot, a társasjátékokat, az igei alkalmakat. Minden nap egy testrészhez (száj, kéz, szív, szem) kapcsolódó történettel, játékos feladatokkal foglalkoztunk.

Szerdán általános lázban égett a csapat a nagy magyar–portugál meccs miatt, alig tudtunk figyelni az áhítatra. Mindenki találgatta az összecsapás kimenetelét.

Csütörtökön Cserkeszőlőn töltöttük majdnem az egész napunkat. Hihetetlenül jól szórakoztunk, s a pizza is, amit ebédre kaptunk, fenséges volt. Töserdőre visszaérve jöttünk rá, hogy az volt az utolsó esténk a táborban, így rengeteget énekeltünk, és rendkívül sokáig fennmaradtunk.

A tábor utolsó napján strandoltunk, összepakoltunk, és a hét zárásaként kétfős csapatokban versengtünk egymással az igei alkalmakhoz és a tábor egészségéhez kapcsolódó kérdések által. Ezen kívül voltak ügyességi játékok is, melyek nagyon szórakoztatóak voltak.

Péntek délután élményekkel telve és fáradtan indultunk haza. Köszönjük ezt a felejthetetlen hetet!

Fülöp Anna

Kinek mondotok engem?

Egy csendeshét áldásai

Piliscsaba, június 27 – július 2.

Istennek hála, hogy idén is békében, szeretetben szólt hozzám az Úr. Megtapasztalhattam újra, hogy az Isten mindenható, hogy Jézus Krisztus az alázat, az erő, az engedelmisség és a szeretet útját mutatja nekünk. Tükröt tart elém, mert a legfontosabbról, az életéről, az örök életéről van szó.

Gyülekezetünkben négyen vettünk részt a piliscsabai hitmélyítő csendeshéten (három

felőtt és egy gyermek). Több, mint százan voltunk együtt, több négygenerációs család is volt köztünk, a mintegy húsz-harminc gyerek a korosztályának megfelelő foglalkozásokat élvezhette.

Három új lelkeszt ismerhettem meg *Győri Gábor*, *Nagy Gábor* és *Szell Bulcsú* személyében, akik lelki, szellemi, zenei vezetői és emellett programszervezői (filmvetítés) is voltak e csendeshétnek a „régii” szolgáltevőkkel közösen.

A reggeli áhítatok, majd az azt követő bibliakörök témája a szó, a kimondott szó és a szó kettőssége volt. A „kettősség” naponként más-más párosításban jelent meg: a *teremtő – pusztító* szó, az *igaz – hamis* szó, a *szeretet – gyűlölet* szava, a *sebző – gyógyító* szó.

Az esti igehirdetések – „*Öt Heuréka – Megtalálás*” címmel – öt ismert bibliai történet alapján a *Jézussal való találkozás* élményét tárták fel (Jn 1,43–51; Jn 3,1–22; Jn 4,5–30; Jn 9,1–7.35–41; Jn 20,24–29). Fülöp, Nikodémus, a samáriai asszony, a vak és Tamás személyén keresztül a *megváltás-újjászületés* kegyelmi ajándék átéléséről és Jézus-követésükről hallhattunk.

A csendeshét minden alkalommal egy „morzsaszedéssel” fejeződik be, amikor is a héten kapott és szíveket megmozgató gondolatokat idézzük fel – nem kötelező jelleggel – a testvéri közösség előtt. A számomra fontos morzsákból most csak néhányat osztok meg az olvasókkal:

- Kiváltságos bolygón vagyunk, ahol az Isten „legyen”, „alkossunk embert” teremtő szava elhangzott, és ez történést jelentett. Olyan kiváltságos bolygón vagyunk, ahol a golgotai kereszt áll.
- A sátán a „ne legyen”-t tudja. Ne legyen az, amit az Isten mond – ez a célja.
- Az „ámen” az Isten újjáteremtő szava.
- A teremtésben nincs hazugság, és mi mégis a hazugság iskolájában vagyunk jó tanítványok.
- A gyűlölet és szeretet szavai kizárják, ugyanakkor kiegészítik és létrehozzák egy-

mást. A bűnt kell gyűlölni, nem a bűnöst! A bűntől kell elfordulni, attól kell elzárkózni! Ha ezt nem teszem, a bűn belopakodik az életembe egy kis résen, s egy kis repedésből romhalmaz lesz.

– Mielőtt „vágok”, gondoljam meg, hogy be tudom-e varrni a sebet.

– Minden, ami beszenyez (saját gondolat, érzés, akarat), egyszer előjön („ami a szívemen, az a számon”). Ilyen értelemben is: „A szív a továbbfertőzés forrása”. De az Isten a szívhez szól; ez a reménységünk.

– Ne engedjünk a szívünkbe megalkuvást, egy kicsit se. Merjem a veszteséget is vállalni, és merjek megalkuvás nélkül az Úr lenni.

– Jó szó csak akkor van, ha Krisztus táplál, ha ő formálja beszédünket.

– Az Úr bántó szava – mert ilyen is van – tükröt tart felém, hogy a halálos álomból felrázzon.

– Isten gyógyító szava mutatkozik, ha imádságunkra válaszol, ha a félelmet gyógyítja, ám gyógyító szavának kicsúcsosodása a megváltás szava: „Elvégeztetett!” – ez mindenkinek szól.

– Isten gyógyító szavában az a legmegrendítőbb, ha/hogy érdemtelenül kapjuk.

– Újjászületés csak egyszer van az ember életében, megtérés többször lehet, bűnbánat naponta kell.

Köszönjük a csendeshét emberi feltételeinek biztosítását a piliscsabai Béthel Otthon vezetőjének, *Varga Gábornak* és a hét szervezőjének, *Lassú Tamásnak!*

Oroszné Tornyai Lilla

Vasárnapi gyerekórák

Szeretettel várjuk a gyermeket a vasárnapi istentiszteletre.

Az igehirdetés ideje alatt a lelkészi hivatalban két korcsoportban tartunk számukra játékos foglalkozást.

Gyereksház

Gyerekórán szóba kerül, hogy jövő héten Gábor bácsinál lehet beváltani a drahmákat.

Az egyik gyerek érdeklődik: Ki az a Gábor bácsi? A másik felvilágosítja: Az új hatévesünk...

Egyházkerületi ifjúsági tábor

Bonyhád, június 27 – július 2.

Amikor megérkeztünk, ismerkedős játékokat játszottunk, majd csoportokra lettünk bontva. Én a négyes csoportba kerültem, a csoportvezetőnk *Szilárd* bácsi, az orosházi iskolalelkész volt. A hét folyamán sok csoportos beszélgetésben volt részünk, amelyeket nagyon élveztünk. Megismerkedtünk Jónás próféta történetével. Sokat énekeltünk az áhítatokon, a táborúz mellett és a koncerteken. Nekem az éneklések voltak a kedvence-

im. Csütörtökön túráztunk a Mecsekben, így az áhítatot az erdőben tartottuk meg. Ez is nagyon jó volt, viszont a végére eléggé elfáradtunk. A hét végén úrvacsorát vehettünk, amire volt egy felkészítő alkalom.

Sok új embert ismerhettem meg, a saját ifis társaimat pedig még jobban. Nagyon jól éreztük magunkat. Köszönjük szépen *Enikő* néni-nek, hogy velünk tartott, és *János* bácsinak is, hogy segített minket elvinni.

Kontra Panka

Szélrózsa országos ifjúsági találkozó

Mátrafüred, július 27–31.

Az idén július 27-től 31-ig rendezték meg a Szélrózsa találkozót. Mikor fölpakolva odaértünk, nagy vihar kerekedett. Ez sem szeghetted kedvünket, mert az eső után kisütött a nap, és fölállíthattuk sátrainkat.

Az idei Szélrózsa mottója a következő volt: *Áldás leszel*. Ennek jegyében telt minden reggeli és esti áldás/áhitat, amit evangélikus iskolák lelkészei és diákjai tartottak. A napközbeni programok színes választékából mindannyian megtaláltuk azt, ami felkeltette érdeklődésünket. Sokféle programhelyszín volt, mindenhol más-más foglalkozás, beszélgetés, előadás várta az érdeklődőket. Szabadidőnkben nagy kártyapartikat csap-

tunk vagy csak elmentünk sétálni a közeli tóhoz.

Estefelé minden nap koncert kezdődött. Amiket a legjobban szerettünk, az *Szabó Balázs* bandája, a *Kaukázus* zenekar, valamint a *M.I.S.K. A.* együttes volt. Az általában ezek után kezdődő táncházak tették a hangulatot még vidámabbá, minket pedig még fáradtabbá.

A záró istentiszteleten úrvacsorát vehettünk, és áldást kaphattunk. Ezek után feltöltekezve indulhattunk haza. A Szélrózsa mindannyiunk számára csodálatos élmény volt, örömmel várjuk a következőt!

Berta Zsófi, Molnár Dóri

17 nap Fóton

Fót, július 14–30.

Ebben az évben konfirmáltam, és már többször is kísértem a gyülekezet énekét az orgonán. Tudásom fejlesztésére beiratkoztam a fóti Evangélikus Kántorképző Intézet júliusi tanfolyamára, ahol tizenhét napot töltöttem el.

A tanfolyamon az egyházzene mellett Isten igéjével is foglalkoztunk. A két és fél hét

alatt három lelkésztől hallhattunk érthető és hitmélyítő prédikációkat. Napjaink reggeli áhítattal kezdődtek, melyeken *Márk evangéliumával* ismerkedhettünk meg. Az utolsó hét szerdáján ebből bibliaversenyt is tartottunk, melyen a csapatommal harmadik helyezést értünk el.

Áhítat után hangszeres órák, énekórák, szolfézsórák, gyakorló órák követték egymást. A

hallgatók 11 órától másfél órára kórustagokká váltak, utána megkapták a jól megérdemelt ebédet. A délután folyamán ismét tanórák jöttek. Vacsora után vesperán vettünk részt, ami egy énekelt, esti liturgikus alkalom. A napot háromnegyed tízkor esti közös énekléssel zártuk, ilyenkor négyszólamú esti kórusműveket énekeltünk.

A tanfolyamot *Németh Sándor* egyházzene-szervező vezette. A tanárok fiatal egyetemi hallgatók voltak. Közülük többen is itt Kecskeméten tanultak a zeneművészeti szakközépiskolában.

Július 23-án Kaskantyúra mentünk ünnepi

istentiszteletre, melyen a liturgia helyén énekeltünk három művet, majd az igehirdetés után *Mendelssohn* 22. zsoltárát hallhatta tőlünk a gyülekezet.

Vasárnaponként a fői evangélikus templomban vettünk részt istentiszteleten. A tanfolyam 30-án ért véget *Evangélikus énekeskönyvünk* 14-es rendje alapján úrvacsorás istentisztelettel.

Sok élménnyel és új tudással tértem haza. Ezúton is szeretném megköszönni a Kecskeméti Evangélikus Egyházközség, a presbitérium és persze a szüleim támogatását.

Szikszai Patrik

Enekkarunk tőserdei kirándulása

Tőserdő, július 30–31.

A Glória-házban eltöltött két nap valamennyiünknek testi-lelki feltöltődést adott. A legtöbb időt a szabadban tölthettük – sokat énekeltünk, beszélgettünk, és még szalonnát is süttöttünk. Szombat este ellátogattunk a lakitelki Népfőiskola fürdőcentrumába, és a szépen kivilágított, „masszírozós” fürdőzés után vidám hangulatban térünk vissza. A másnap reggelt tornával kezdtük karnagyunk, *Oroszné Tornyai Lilla* irányításával, majd igeolvasás és énekek

vezették tovább „rendhagyó” vasárnapunkat.

Enekkarunk évenkénti kirándulásai mindig jól sikerülnek, sok élménnyel gazdagodunk, de ez a mostani számunkra valamivel többet jelentett. A sok közös ima, őszinte beszélgetések békét, nyugalmat adtak. Az együttérzés, a bölcs tanácsok segítettek a tisztább látásban és megerősítettek a hitben, hogy Istenben bízva letegyük elé a terheinket. Ide eljönni olyan megnyugvás – köszönjük ezt a hétvégét!

Lukács Lászlóné Mara

Dániel története három napon át

Luther-udvar, augusztus 3–5.

Az idén újra részt vehettem a hittantáborban. Minden reggel várakozással telve indultam útnak. A táborban Dániel történetét beszéljük át alaposabban. A templomban reggelente három igevers fogadott bennünket. Ezeket *János* bácsi olvasta fel és magyarázta el nekünk. Ezután *Enikő* néni elmesélte Dániel történetét, amit a szőnyegen ülve hallgattunk. A karzaton kézműves foglalkozás várt bennünket, ahol a történethez kapcsolódó tárgyakat készítettük el

Gabi nénival. Nagyon jól éreztem magam a templomban. Délután a tanácsteremben sok játék várt ránk. Minden nap meg tudtam lepni anyát valami új kézműves dologgal, amiben *Ági* néni segített.

A három nap nagyon jól telt. Nem tudom megfogalmazni, mi az, amit éreztem, de a többiekkel töltött idő, a sok közös játék és feladat érdekesebbé tette ezeket az augusztus eleji napokat.

Fülöp Dorka

Konfirmandus kirándulás

Tőserdő, augusztus 29.

A szünidő utolsó hétfőjén a kecskeméti evangélikus gyülekezet konfirmációra készülő tagjai összegyűltek templomunk udvarán. Konfirmandus napra készülődtünk. 8 órakor el is indultunk a lakitelek-tőserdei Glória evangélikus házba. Négy autóval mentünk, és körülbelül fél óra múlva meg is érkeztünk a tábor helyszínére.

Gyorsan előkerültek a kosarakból a sütemények és a pogácsák. Rövid ismerkedés után áhítattal és énekléssel folytattuk a napot. Arról beszélgettünk, mi is az a konfirmáció, hogyan tudunk az egyház ifjú tagjává válni.

Beszélgetés közben gyorsan elérkezett az ebéd ideje. Asztalhoz ültünk és imádkoztunk. Az ebéd főtt krumpli, fasírt, hagyma és üdítő volt. Ebéd után összepakoltunk és elindultunk a strandra. Útközben megálltunk, és lehűtöttük a torkunkat egy gombóc fagyival. Miután megérkeztünk a strandra, voltak, akik János bácsival fürödtek, a többiek Enikő névvel a parton kártyáztak. Nagyon meleg volt és mindenkinek jólesett a fürdőzés.

A strandolás után visszamentünk a házhoz, és rendet raktunk. A nap végén mindenki vidáman indult hazafelé.

Hajkó András

Kabáczy József kiállítása

A szeptember 4-i istentiszteletet követően ismét *Kabáczy József* alkotásaiból nyílt kiállítás templomunk galériáján. A Kada Elek Közgazdasági Szakközépiskola tanára már számos alkalommal mutatkozott be gyülekezetünkben.

Kis János lelkész köszöntőjét követően *Kabáczy József* röviden beszélt művészetéről, várva az akár kritikus véleményeket is. *Papp Ferenc* előadóművész zené-

vel, valamint *Kökény Éva*-, *Weöres Sándor*-, *Antalfy István*-versekkel emelte az esemény hangulatát.

Ismét megcsodálhattuk az alkotó főként Kárpátalja által ihletett táj- és zsánerképeit, az egészen fiatalon, tizennégy évesen rajzolt *Krisztus-arcot*.

A kiállítás a szeptember 17-i nyitott templomok éjszakája alkalmával is várja az érdeklődőket.

Károlyfalvi József

Pótoljuk az igék hiányzó fontos szavait!

Ne nekünk, URam, ne nekünk, hanem a te nevednek szerezz _____et! (Zsolt 115,1)

Isten a gőgösöknek ellenáll, az _____osaknak pedig kegyelmet ad. (1Pt 5,5)

Legyetek erősek és bátor szívűek mind, akik az ÚRban _____kedtek! (Zsolt 31,25)

Rejtvény

Lélekket - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2016/4. szám - Tanérvnyitó

Szerkesztő: Hulej Enikő. Olvasószerkesztő: Zsolczainé Vítális Judit.

Lelkészi Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391; e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemethi.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035